

Bundesministerium
für Umwelt, Naturschutz
und Reaktorsicherheit

**VIII. zasedanje Alpske konference
16. novembra 2004, Garmisch-Partenkirchen**

12. točka dnevnega reda

Mednarodna partnerstva v gorah

Priloga:

- **Poročilo in Predlog sklepa Stalnega odbora**

12. točka dnevnega reda

Mednarodna partnerstva v gorah

A. Poročilo Stalnega odbora

V Izjavi, sprejeti na VII. Alpski konferenci leta 2002 v Meranu, so se ministri držav pogodbenic Alpske konvencije izrecno zavzeli za prenos izkušenj alpskega procesa v »Mednarodno partnerstvo za trajnostni razvoj v gorskih regijah«, za katerega so se dogovorili na Svetovnem vrhu za trajnostni razvoj v Johannesburgu, in dodatno poglobili na „Global Mountain Summitu“ v Bishkeku/Kirgistan.

V tem duhu je nemško predsedstvo Alpske konference 2003/2004 v delovnem programu predvidelo okrepitev mednarodnega prepletanja Alpske konvencije z drugimi gorskimi regijami in dodatno izgradnjo že obstoječega uspešnega sodelovanja z gorskimi regijami v Karpatih, na Kavkazu in v Osrednji Aziji.

Pogodbenice so torej v obdobju, ki ga zajema poročilo, posamično ali v medsebojnem sodelovanju, razvijale dodatne dejavnosti v Karpatih (Italija, Avstrija, Monako, Nemčija), na Kavkazu (Lihtenštajn, Nemčija) ter v Pamirju in Tjen-Šanu v Osrednji Aziji (Švica, Lihtenštajn, Nemčija). Razen tega je Mreža alpskih zavarovanih območij dejavna v Karpatih in Pirenejih, tako kot CIPRA International in občinska mreža »Aliansa v Alpah« v Osrednji Aziji.

Zlasti moramo poudariti podpis Karpatske konvencije v okviru konference „Okolje za Evropo“ v Kievu (maj 2003), o kateri so se pogajali ob podpori Italije, Avstrije, Lihtenštajna. Pri tem so prišle do izraza konkretne izkušnje alpskega procesa. S pomočjo izkušenj Mreže alpskih zavarovanih območij in financiranjem s strani Nemčije, Francije in Monaka, so karpatske države pričele graditi Mrežo zavarovanih območij v Karpatih (glej zaključno poročilo „Towards a Carpathian Network of Protected Areas“, Priloga 1).

Čeprav se je večina pogodbenic priključila partnerstvu „Global Mountain Partnership“, Alpska konvencija kot meddržavna ustanova in instrument za trajnostni razvoj alpskega prostora k tej pobudi doslej ni dala lastnega prispevka.

Stalni odbor je sklenil, da sprva okrepi izmenjavo informacij med pogodbenicami in opazovalkami o obstoječih in bodočih partnerstvih v gorah, ter v zvezi s tem pooblastil Stalni sekretariat z zbiranjem ustreznih informacij, njihovo objavo in sodelovanjem pri ustanavljanju in širjenju partnerstev v gorah.

Stalni sekretariat je dalje spremljal aktualni razvoj partnerstva „Global Mountain Partnership“ z udeležbo na konferenci v Meranu 5./6.10.2003 in analizo del, ki jih je opravil Task Force, ustanovljen z namenom ureditve partnerske iniciative pri FAO v Rimu, in o tem poročal Stalnemu odboru.

V dokumentu „Governance Paper“ (Priloga 2) so medtem določili strukturo, način vodenja in kriterije za članstvo v partnerstvu Mountain Partnership. Konferenca „Cusco Conference“ (Cusco, Peru, 28.-29. Oktober 2004) je potrdila dokument „Governance of the Mountain Partnership“ in sprejela akcijski načrt za nadaljnje delo.

„Mednarodno partnerstvo za trajnostni razvoj gorskih regij“ je namenjeno maksimiranju koristi obstoječih mrež, ki se v svetu ukvarjajo s problemi gorskih področij. Okrepili naj bi tudi sinergijo med temi mrežami.

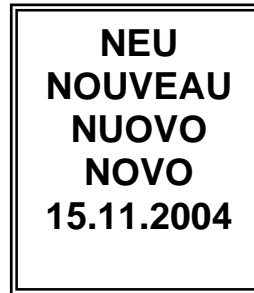
Pogodbenice Alpske konvencije so v teku alpskega procesa zbrale izkušnje, ki so lahko v pomoč pri razvijanju specifičnih instrumentov za trajnostni razvoj drugih gorskih regij. To se nanaša npr. na integrativno izhodišče pri usklajevanju gospodarskih, prostorskih in infrastrukturnih ukrepov z danostmi v naravnem in kulturnem prostoru, pa tudi na mednarodno sodelovanje držav cele gorske regije, vključevanje nevladnih organizacij ter oblikovanje mrež občin ali zavarovanih območij. Toda tudi Alpe bi lahko pridobile z izmenjavo izkušenj, ki spremlja partnerstvo.

Večletni delovni program Alpske konference (2005 – 2010) predvideva nadaljnji razvoj mednarodnih partnerstev v gorah in dolgoročno umešča to dejavnost v središče dogajanja.

V tem okviru je potrebna še poglobljena razprava o vprašanju, ali naj bi bile pogodbenice tudi v bodoče zastopane v partnerstvu Mountain Partnership le kot take in/ali bi naj Sekretariat Alpske konvencije kot meddržavna ustanova razglasil njihov pristop. To bo odvisno tudi od konkretnih pogojev pristopa in potrebnega financiranja.

Ker sklepi konference „Cusco Conference“ še niso razpoložljivi, bi zaprosili Stalni sekretariat, naj do 30. seje Stalnega odbora na temelju teh sklepov o tem predloži podrobni predlog. Ta predlog bi naj predvidel tudi sodelovanje Stalnega sekretariata Alpske konvencije s sekretariatom partnerstva Mountain Partnership pri FAO v Rimu.

B. Predlog sklepa

Alpska konferenca

1. vzame na znanje poročilo predsedstva Stalnega odbora o angažiranju pogodbenic v okviru gorskih partnerstev.
2. pozdravlja gorska partnerstva pogodbenic v gorskih regijah Karpatov, Kavkaza, Osrednje Azije in opominja, da je nadaljnji razvoj obstoječih gorskih partnerstev kot dolgoročno težišče svoje dejavnosti vključeno v Večletnem programu dela.
3. prosi Stalni sekretariat, naj prične sodelovati z začasnim sekretariatom Karpatske konvencije.
4. sklene ponuditi izkušnje iz alpskega procesa za razvoj morebitne Kavkaške konvencije.
5. predvideva pristop Alpske konvencije k partnerstvu „Global Mountain Partnership“ in pooblašča Stalni odbor, da o tem odloča na podlagi poročila Stalnega sekretariata, ki bo predstavil obveznosti in implikacije, povezane s pristopom ter potrebne kadrovske in finančne vire, ki bi jih udeležba zahtevala.

Predlog sklepa predsedstva Stalnega odbora in Stalnega sekretariata